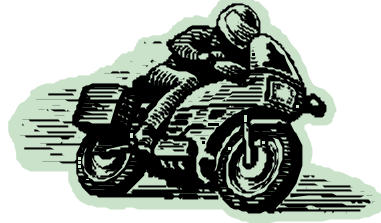

Motortocht met de buren, 26 mei, bestemming Pajottenland

Het ontstaan

Toen op een zonnige dag Thorre (akkerlaan 28) zich aan het klaar maken was voor een toertje op zijn motor, geraakte hij aan de praat met nog een grotere motorfreak Jef Van Nimmen (akkerlaan 91). Beiden was het opgevallen dat er meer en meer buren met een motor reden en vroegen ze zich af waarom de buren eigenlijk nog nooit samen een trip hadden ondernomen .

Jef, die al langer met dit idee rondliep, besloot niet langer bij de pakken te blijven zitten en begon iedereen die in de wijk de trotse bezitter van een motor was, aan te schrijven om te vragen wanneer men zou kunnen meerijden.

Snel kreeg iedereen bericht dat de eerste Geuzenrit zou plaats vinden op 26 mei 2007 met bestemming Pajottenland.

Jef had op een paar weken tijd alles op eigen houtje voorbereid, de routing uitgestippeld, de drank en eetgelegenheden bezocht (uiteraard) en aan het bestuur van ons wijkcomité gevraagd of wij 's morgens konden verzamelen in ons geuzenhofke. Alleen het weer kon nog een spelbreker zijn maar dat was afwachten.

De dagen vóór 26 mei kijkt iedereen die meerijdt met argusogen naar het weerbericht: de eerste berichten zijn regen en onweer. De dagen daarna, volgen wij datzelfde weerbericht en gaat het van regen en onweer naar wisselvallig.

Donderdag 24 mei krijgen we dan van Jef het verlossende mailtje ... en ja het gaat door.

Zaterdag 26 mei 2007.

Op het moment dat uw ondergetekende zich aan het klaar maken is hoor ik Danny (akkerlaan 37) zijn moto buitenzetten: de hemel is bewolkt maar het startschot is voor mij gegeven. Nog snel afscheid nemen van mijn gezin en dan vlug naar geuzenhofke rijden waar wij om 8.30u afgesproken zijn.

Ongelooflijk tof was dat het bestuur van het wijkcomité zo sympathiek was geweest al voor koffie te zorgen; iets dat bij iedereen bijzonder geapprecieerd werd daar er sommigen onder ons nog met zeer kleine oogjes binnenkwamen.

Na Danny & Thorre komt de organisator van deze rit binnen in het gezelschap van Werner & Kathy (ex-Akkerlaan 8, nu Hagenlei) het enige koppel dat samen rijdt en ja, ja... mannen en vrouwen, Kathy rijdt zelf met een "mean machine". Even daarna komt Fernand (beemdenlaan 1) binnen, de ouderdomsdeken van de groep, een man met meer dan 50 jaar ervaring op de motor .

Na de eerste koffie en een briefing gegeven door Jef (aangezien het de eerste keer is dat we samen rijden, zijn een paar afspraken te maken) is het tijd om te vertrekken. Onder een grijze lucht rijden we in colonne -met Jef als voorrijder- over de Antwerpse ring om dan via de E-19

naar de Brusselse ring te vorderen om uiteindelijk eraf te kunnen gaan in Dilbeek waar we heel snel de kleine landwegen opzoeken, die de streek daar zo rijk is. Van de open vlakten naar het heuvelachtige landschap, van de grote baan naar het kleine dorp en al snel waan ik me ergens in La Douce France en dit op 70 km van ons geuzenhofke! Tof, vooral om dat dit voor mij persoonlijk een streek is waar ik niet zo vertrouwd mee ben.

Omstreeks 10u30 houden we halt bij een gerestaureerde watermolen waar we even ons benen kunnen strekken. Hét gespreksonderwerp: het weer, laten we hopen dat het overblijft vandaag, maar vooral de temperatuur valt voor iedereen heel goed mee. Na een kwartiertje, bestijgen we terug onze motoren om dan onze weg verder te zetten via Itterbeek naar Gaasbeek. Geloof mij, overal waar wij passeerden, werden we bekeken, niet omdat we er zo gemeen of gevaarlijk uitzagen maar omdat de Harley van Kathy zo'n geluid maakte (je zou hem beter "rolling thunder" dopen Kathy).

Eens in Gaasbeek aangekomen, leidt Jef ons naar een afgelegen maar oergezellige herberg met een prachtig en rustig terras (het is er aan te zien Jef heeft zijn research zeer grondig gedaan, opvallend : hij kent van elke drank- en eetgelegenheid die we bezoeken de specialiteiten uit zijn hoofd).

Na ons natje en plasje rijden we via Vlezenbeek naar Pepingen om dan via Tubize naar St. Genesius Rode te rijden. Het weer lijkt op dit moment zelfs zonnig te worden: een meevaller, vooral omdat onder het zonnetje het landschap er nog sprookjesachtiger uitziet .

Vanuit St. Genesuis Rode rijden we naar het centrum van Beersel waar we onder de kerktoeren in restaurant "de 3 fonteinen" een tafel gereserveerd hebben om er onder een streekbier ons middagmaal te verorberen.

Na een rustige maaltijd zegt Fernand bij het buitengaan, dat het nog altijd niet geregend heeft. Op het moment dat ons groepje echter buitenkomt, vallen de eerste druppels waarop iedereen natuurlijk Fernand bedankt .

Wanneer Kathy haar motor start krijgt een net voorbij wandelend omaatje ei zo na een hartinfarct waarop zij iets zegt dat wij niet verstaan hebben vanwege Kathy's Thunder.

De regen is na 10 minuten al gestopt en het bleef dan ook bij een paar druppels. Gelukkig! Ondertussen rijden we via Tollembeek (nee, we hebben Urbanus niet gezien...) richting Gooik.

Bij het naderen van Gooik valt het een paar mensen op dat Kathy last krijgt van haar schouder en dit vanwege een oude kwetsuur (en geloof me, dan is motorrijden afzien). Daarom verbreekt Werner de formatie om naast zijn vrouw te gaan rijden . Als blijkt dat de pijn niet meer te houden is stopt de colonne onmiddellijk. Na een tien

minuutjes wordt er beslist om door te rijden naar Gooik, een 15 minuutjes rijden ,waar wij een laatste taverne zullen bezoeken.

Nadat we in Gooik afstappen zegt Jef : “Mannen, hier ben ik al meer geweest!” Het was eraan te merken; er werd uitdrukkelijk gevraagd om direct af te rekenen na de bestelling!! “Ja, Jef ik weet het niet! “Maar ze kennen u hier inderdaad!!” was de hilarische reactie van iedereen.

Tijdens deze laatste pauze wordt aan Danny (bestuurslid wijkcomité) het voorstel gedaan om tijdens de wijkfeesten van volgend jaar ook een klein motortreffen te organiseren ten voordele van de Vier Notelaars. Iedereen wil zich dan ook wel mee achter dit initiatief plaatsen en, daar iedereen van ons wel een paar motards kent, kan dit wel lukken. Danny ziet het voorstel ook wel zitten en zal het in de eerstvolgende bestuursvergadering ter sprake brengen.

Ondertussen blijkt het toch al een stuk beter te gaan met Kathy, maar omdat de terugweg nog wel even rijden is beslissen we in groep om zo snel mogelijk via de Brusselse Ring terug naar Schoten af te zakken . Eens de Ring opgereden - wat dacht je? Ja! - een file! Met de moto gelukkig geen probleem: met zes achter elkaar en voorzichtig er tussendoor laverend.

Omstreeks 19u00 houdt de groep halt in onze wijk, waar, na een uitgebreid afscheid, iedereen zijn eigen weg gaat.

Ik wil uit naam van de groep Jef enorm bedanken voor al de moeite die hij heeft gedaan om deze eerste rit voor te bereiden en dit initiatief te nemen en “Jef, we hebben ervan genoten!”.

Een ander woord van bewondering wil ik ook sturen aan het adres van Kathy die, als enige dame in het gezelschap, meer dan haar mannetje heeft weten te staan. Ondanks het feit dat ze nog nooit meer dan 100 km aan één stuk zelf gereden had is ze er nu wel in geslaagd om een kleine 300 km af te leggen. “Proficiat! Doe zo voort!”

Aan iedereen die meegereden heeft: bedankt! Ik heb me enorm geamuseerd en ik hoop dat we vlug terug samen kunnen rijden, maar ondertussen : ...rij veilig en tot onderweg... !

Thorre Wouters